

Wychowawca: Iwona Suchożebrska

14.04.2020 – 17.04.2020 r.

Temat tygodnia: Wiosenne powroty.

Wtorek 14.04.2020 r.

Pokazujemy dzieciom albumy, książki przyrodnicze lub też zdjęcia w Internecie przedstawiające ptaki. Z pomocą rodzica nazywają znane im gatunki ptaków, dzielą się posiadanymi na ich temat wiadomościami. Zwracamy uwagę dzieci na zdjęcia przedstawiające ptaki powracające wiosną do Polski. Można dzieciom wyjaśnić, dlaczego niektóre ptaki lecą sznurem, w kluczu lub gromadą.

Dzięki lataniu w kluczu ptaki zyskują dodatkowy ciąg powietrza, na którym się unoszą, co jest znaczącą ulgą dla ich skrzydeł podczas długiego lotu.

Zagadki o ptakach.

Przybył z ciepłych krajów w czerwonych trzewikach.

Gdy ujrzy go żabka, do wody umyka. (*bocian*)

Czarno-biały ptaszek lubi domy nasze.

Przy oknie, na ścianie muruje mieszkanie
z gliny, z własnej śliny, bez młotka i kielni,

jak ten murarz dzielny. (*jaskółka*)

On ma tę naturę, że wzlatając w górę,
śpiewa chwałę polom nad rolnika rolę. (*skowronek*)

Czarno-szary duży ptak wszystkożerny jest jak człowiek,
a nazywa się on tak, jak dźwig wielki na budowie. (*żuraw*)

Opowiadanie dla 4- latków.

„O czym mówią ptaki?” – słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej „Ptasia narada”.

Książka s. 58–59.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-aplus-ks/mobile/index.html#p=60>

W dalekiej Afryce spotkała się na naradzie trójka przyjaciół. Pierwszy odezwał się skowronek. – Kochani! Pewnie już niedługo zacznie się w Polsce wiosna. A kto ma ją witać swoim śpiewem, jeśli nie ja? Mówię wam, czas wracać. Nie ma na co czekać. Szkoda każdego dnia!

– A ty jak zwykle – odezwał się bocian. – Tylko praca ci w głowie... Może masz rację, przyjacielu, ale gdy sobie pomyślę, ile tam będę miał roboty... Najpierw gniazdo muszę wyremontować, potem wysiadywać jajka, a jeszcze później wykarmić pisklęta, nauczyć je latać... Poczekajmy parę dni. Odpocznijmy. Nabierzmy sił... Rozejrzyj się i zobacz, jak tu przyjemnie. Co prawda trochę gorąco, ale pośpiech naprawdę nie jest wskazany.

– Masz rację, bocianie! – przytaknęła jaskółka. – Ciężka praca nas czeka. Nie jest łatwo wychować dzieci. Co innego taka kukulka – podzuca innym jajka. Po prostu wstyd, jak można tak postępować... Leń z niej, tyle powiem! Ja na przykład zamierzam wychować swoje dzieci najlepiej jak potrafię, żeby stanowiły wzór do naśladowania!

Nagle przyfrunęła pani czajka, niosąc coś w dziobie.

– Witajcie, przyjaciele. Ale się zmęczyłam. Zobaczcie, co znalazłam w swoim ogródku! List od wróbelka z Polski! Bocianie, może ty przeczytaj go na głos, bo ja już nie mam siły. Tak się śpieszyłam do was!

Bocian wyprostował się na swoich długich czerwonych nogach i z wielką uwagą przeczytał list od początku do końca.

– Ojej! – zawołał zdenerwowany. – Czekają na nas! Nie ma czasu do stracenia! Musimy lecieć! Natychmiast! Gdzie moje walizki?

– Co tam walizki! Trzeba czym prędzej witać wiosnę! – zawołał skowronek.

– Co to będzie? Co to będzie?

– Wiosna tuż-tuż, a my jeszcze w Afryce! – lamentowała przerażona jaskółka.

Ptaki bez zastanowienia spakowały cały dobytek i wyruszyły w daleką drogę do Polski. Nawet nie miały czasu się zastanowić, co je tam czeka.

Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

– Od kogo ptaki dostały list?

– Czego się z niego dowiedziały?

– *Jakie ptaki przylatują wiosną do Polski?*

Opowiadanie dla 5 – latków.

Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby „Ptaki”.

Książka (s. 56–57).

Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce, słuchają opowiadania.

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_56/mobile/index.html#p=59

Zadzwonila babcia, ta, która mieszka pod miastem, na wsi, i powiedziała, że upiekła ulubione ciasteczka Ady. – Przyjedziecie do nas? – zapytała.

– No pewnie! – zapewniła Ada i dotąd namawiała rodziców, aż się zgodzili na wspólny wyjazd.

– Gdzie ciasteczka? – zapytała, gdy tylko zobaczyła babcię. Olek nie był smakoszem ciasteczek, za to lubił towarzystwo dziadka. Odnalazł go w sadzie obok domu. Dziadek obserwował niebo przez lornetkę. Olek zadarł głowę. W oddali zobaczył jakieś drobne punkciki.

– Bociany wracają. Co za widok! – dziadek uśmiechnął się promiennie.

– Naprawdę?! – Olek rzucił się biegiem do samochodu po swoją lornetkę. Po chwili był już z powrotem. – Zdqżyłem?! Jeszcze je widać?! – pytał zdyszany.

Trzeba wam wiedzieć, że lornetki przybliżają i powiększają obraz, więc widok był niezwykle. Olek tak bardzo zagapił się w niebo, że nawet nie zauważył Ady, która przybiegła za nim z własną małą lornetką. Patrzył na szybujące po niebie bociany. Widział ich rozłożone skrzydła, długie, wyciągnięte szyje, czerwone dzioby, a gdy poprawił ostrość, zobaczył nawet pojedyncze pióra w ogonach. Ptaki prawie nie poruszały skrzydłami, a jednak sunęły po niebie jak papierowe samoloty albo małe szybowce niesione wiatrem.

– Też chciałbym tak latać. Szkoda, że nie mam skrzydeł – westchnął.

Dziadek się uśmiechnął. – Ptaki mogą latać nie tylko dzięki skrzydłom. Ich waga też jest ważna. Są lżejsze niż my, bo mają lekkie dzioby i nieduże głowy. No i nie posiadają zębów, żeby mniej ważyć.

Na niebie było tłoczno jak na autostradzie. Nie tylko bociany wracały do domu na wiosnę. Leciwały szpaki, pliszki i zięby. Jedne zawzięcie trzepotały skrzydełkami, inne machały nimi tylko od czasu do czasu.

– Mógłbym na nie patrzeć bez końca. Żałuję, że tak późno poświęciłem się obserwowaniu przyrody. Wierzcie mi, że jest to wyjątkowa przyjemność – mówił dziadek. – Nawet nie wiecie, co wyprawiają zwierzęta, gdy sądzą, że nikt ich nie widzi. Takich zabaw, psot i tańców nigdzie indziej nie zobaczycie. Olka najbardziej zainteresowały zwierzęce psoty. – Pokażesz nam te psoty? – spytał.

– Oczywiście, wybierzemy się do lasu jutro z samego rana. Babcia pomoże nam przygotować kanapki i termos z ciepłą herbatą. Zabierzemy też mapę terenu i to, co najważniejsze dla obserwatorów przyrody... – dziadek spojrzał pytająco na wnuki.

– Ciasteczka! – wykrzyknęła Ada.

Olek popatrzył na siostrę z politowaniem. – Lornetki – poprawił ją.

Ich głosy wywabily z domu tatę. Spojrzał w niebo na szybujące ptaki i westchnął, podobnie jak wcześniej Olek: – Chciałbym latać jak ptaki.

– Lepiej nie. Musiałbyś wyrwać wszystkie zęby, a i tak byłbyś za ciężki – mądrze zauważył Olek.

– Głowę też masz za dużą – dodała Ada.

– Nie mówiąc o braku skrzydeł – dorzucił rozbawiony dziadek.

Rozmowa na temat opowiadania i ilustracji w książce.

Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce, odpowiadają na pytania:

- Co robią ptaki wiosną?

- Kto to jest ornitolog?

Następnie czytają tekst umieszczony pod obrazkiem.

Zadajemy dzieciom pytanie: „Dlaczego ptaki umieją latać, a ludzie nie potrafią?”.

Uzupełnia wypowiedzi dzieci.

Natura cały organizm ptaka wyposażyła w cechy, które umożliwiają mu latanie, np. kości ptaka są zupełnie inne niż kości innych zwierząt. Są dużo lżejsze, gdyż znajduje się między nimi wiele pustych przestrzeni. Ptaki nie mają zębów, co także zmniejsza ich ciężar ciała. Pokryte są piórami, które spełniają wiele funkcji. Ptak ma skrzydła, które wykorzystuje do radzenia sobie z oporem powietrza.

4 - latki	5 – latki
Karta pracy, cz. 2, nr 25 Dzieci: – oglądają obrazki, – opowiadają historyjkę o rodzinie bocianów. Można przekazać ciekawostkę o bocianie. <i>Bociany są gatunkiem chronionym w Polsce. Po powrocie z ciepłych krajów zajmują się</i>	Karta pracy, cz. 4, nr 40 Dzieci: – opowiadają, co dzieje się na obrazku, – czytają z rodzicem tekst, mówiąc w odpowiednich miejscach nazwy obrazków, – słuchają czytanego tekstu, – odpowiadają na pytania związane z

przebudową starego gniazda lub budują nowe. Po złożeniu jaj (zazwyczaj do 4) samica, na zmianę z samcem, wysiaduje jaja.

Dzieci:

- liczą bociany,
- pokazują palcem i mówią za osobą dorosłą: pierwszy bocian, drugi bocian...
- mogą też pokolorować każdemu bocianowi nogi i dziób na czerwono.

przeczytanym tekstem: *Gdzie było gniazdo bociana? Ile jajek było w gnieździe? Do czego Olkowi była potrzebna lornetka?*

Karta pracy, cz. 4, nr 41

Dzieci:

- łączą liniami rysunki, których nazwy rozpoczynają się tak samo, kolorują wybrane rysunki,
- czytają z pomocą wyraz *jajka*, układają obok taki sam wyraz z liter odszukanych wśród naklejek.

Karta pracy, cz. 4, nr 42

Dzieci:

- czytają z pomocą nazwy części ciała bociana i wskazują je na zdjęciu,
- dorysowują żabę i trawę,
- rysują szlaczek po śladzie.

Karta pracy, cz. 4, nr 43

Dzieci:

- oglądają zdjęcia,
- opowiadają o tym, co robi bocian (bocian lecący, karmiący, bocian na łące, bocian jedzący mysz lub węża),
- słuchają tekstu czytanego przez osobę dorosłą
- rysują po śladach drogę żabki do stawu,
- rysują szlaczek po śladzie, a potem – samodzielnie.

Słuchanie piosenki. Dowolna interpretacja ruchowa piosenki. Taniec dowolny.

<https://www.youtube.com/watch?v=DwwpCoM0sHg>

Bocian. Wydzieranka z kolorowego papieru.

Potrzebne będą: papier kolorowy w kolorach: czarnym, czerwonym, białym, szablon bociana, klej, niebieska kartka.

Pytamy dzieci:

- Jak wygląda bocian?

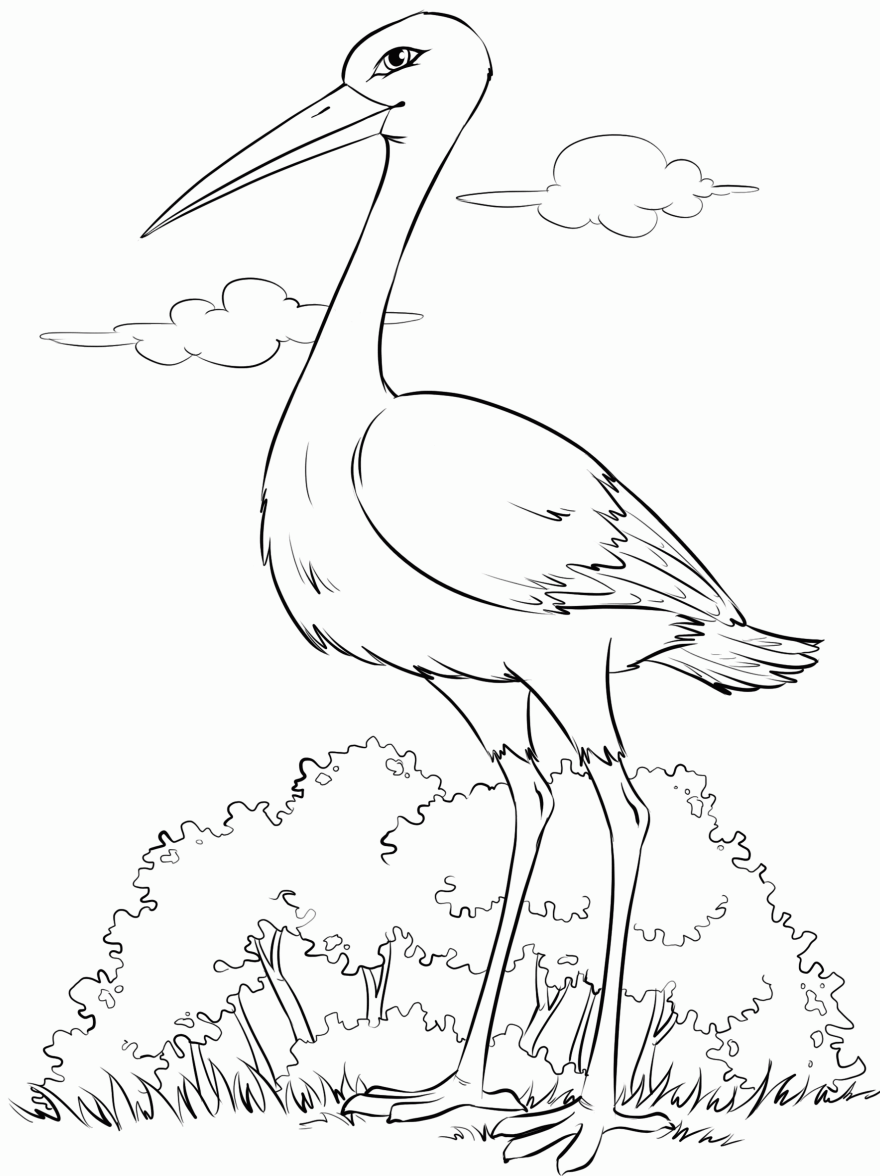
Dzieci opisują z pamięci wygląd bociana. Pokazujemy zdjęcie bociana. Dzieci sprawdzają, czy wszystkie podane informacje na temat bociana były zgodne z prawdą.

Poniżej szablon bociana do pracy plastycznej.

Malowanka pochodzi z serwisu www.miastodziesci.pl

4 - latki	5 – latki
<p>Karta pracy, cz. 2, nr 26</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kolorują bociana według wzoru, – rysują po szarych liniach rysunków jajek, – wskazują najmniejsze jajko i największe jajko. 	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 44</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rysują po śladach – od zdjęcia ptaka do jego gniazda, – oglądają zdjęcia; opowiadają, jak ptak budował gniazdo. <p>Karta pracy, cz. 4, nr 45</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – łączą brakujące fragmenty, znajdujące się na dole karty z odpowiednimi ich miejscami na zdjęciu.

Czwartek 16.04.2020

Wysłuchanie wiersza Iwony Róży Salach „Tyle... (Wiersze dla Krzysia i Weroniki)”.

Motyle... A ile? Tyle!
Tyle, że nikt ich nie zliczy,
nawet ten, co długo ćwiczy.
Jeden żółty jak kwiat na łące.

Drugi biały
jak chustka w twej ręczce.

Trzeci – czerwony
jak w polu maki.

A czwarty –
nakrapiany taki.

Motyle... A ile? Tyle!

Rozmowa kierowana na podstawie wiersza. Pytamy dzieci:

- O jakich owadach była mowa w wierszu?
- Ile było motyli i jak one wyglądały?

Rusalka pokrzywnik
Wielkość: ok. 25cm

Listkowiec cytrynek
Wielkość: ok. 24cm

Bielinek kapustnik
Wielkość: ok. 25cm

Paź królowej
Wielkość: ok. 26cm

Rusalka osetnik
Wielkość: ok. 27cm

Niepylak apollo
Wielkość: ok. 24cm

Rusalka admirał
Wielkość: ok. 27cm

Mieniak tęczowiec
Wielkość: ok. 27cm

Rusalka pawik
Wielkość: ok. 26cm

Modraszek wieszczek
Wielkość: ok. 27cm

„Wiosenna łąka” – malowanie farbami plakatowymi. Dzieci mają za zadanie namalować farbami wiosenną łąkę. Mogą namalować na niej kwiatki, motyle, ptaszki oraz wszelkie owady i zwierzątka tam żyjące. Powodzenia! Życzę miłej pracy!

4 - latki	5 – latki
<p>Karta pracy, cz. 2, nr 27</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – słuchają nazw ptaków, które przylatują do Polski na wiosnę, – dzielą ich nazwy rytmicznie (na sylaby). <p>Dzieci rysują po śladzie drogi skowronka</p>	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 46</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rysują po śladach rysunków jaskółek (każdy rysunek inny kolorem), – podają nazwy ptaków umieszczonych na zdjęciach. <p>Karta pracy, cz. 4, nr 47</p>

<p>do gniazda.</p> <p>Wyprawka, karta nr 22 klej, nożyczki, taśma klejąca, sztywny sznurek, rolka tekturowa oraz dwie serwetki.</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wycinają z karty niebieski prostokąt i oklejają nim tekturową rolkę, – serwetki zwijają w środku, aby miały kształt kokardki, i sklejąją taśmą klejącą, według instrukcji, – naklejąją głowę motyla zgodnie z instrukcją, po jednej stronie rolki, – przyklejąją do główki motyla dwa niewielkie kawałki sznurka, które będą jego czułkami, – z drugiej strony rolki przyklejąją serwetkę – skrzydła, zgodnie z instrukcją. 	<p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – otaczają jedną pętlą bociany, drugą pętlą jaskółki, następnie skowronki, a na końcu szpaki, – porównują liczebność ptaków, – nazywają ptaki przedstawione na zdjęciach, odszukują wśród naklejek zdjęcia ptaków i naklejąją według podanego wzoru (rytmu).
---	---

Piątek 17.04.2020

Śluchanie śpiewu ptaków. Film jest dość długi, ale proszę włączyć dzieciom fragment tak 3 – 4 minuty. Można przewijać film, tak aby dzieci posłuchały śpiewu różnych ptaszków.

<https://www.youtube.com/watch?v=NFz4nfoB5dA&t=1279s>

Rozmowa na temat obejrzanego filmu. Porównywanie wyglądu ptaków, zwracanie uwagi na różnice. Rozmowa o ubarwieniu, o budowie, o śpiewie poszczególnych ptaszków. Zwracamy uwagę na różnice ale i podobieństwa. Co wspólnego mają ptaki ?

Ptaki – lepienie z plasteliny.

Potrzebne będą: plastelina, małe kolorowe piórka (opcjonalnie), brystol, nożyczki. Dzieci lepią z plasteliny sylwetę dowolnego ptaka. Ozdabiają ją kolorowymi piórkami. Wycinają ze sztywnego papieru kwadrat, prostokąt lub koła na podstawkę. Umieszczają na niej swojego ptaszka.

4 - latki	5 – latki
<p>Karta pracy, cz. 1, nr 28</p> <p>Dzieci: czytają z pomocą tekst wyrazowo-obrazkowy (Rodzic czyta wyrazy, a dziecko podaje nazwy obrazków). •</p> <p>Rozmowa kierowana na podstawie tekstu. Zadajemy pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Dokąd wybrali się Olek i Ada z dziadkiem? – Co zobaczyli na spacerze w parku? <p>Dzieci: kończą rysować ptaki według wzoru.</p>	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 48</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rysują linie po śladach, – rysują drogę w środku ścieżki. <p>Karta pracy, cz. 4, nr 49</p> <p>Dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rysują drogę do gniazda, które chcą obserwować Olek z dziadkiem, – rysują drogę w środku ścieżki.

Literka J, j dla 5 - latków

